

3. סעיף 11 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתוכנסנה — בפסקה י"ז של סעיף-קטן (1) שבו — המלים „או מצבה היסטורית או אתר היסטורי כל-שהם, הרשומים בתוספת כל-שהיא, שפירסמה המנהל לפי סעיף 17 של פקודת העתיקות" מיד לאחר המלים „או נכסי הרבים האחרים" המצויות בו.
4. סעיף 12 של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא: —
12. הנציב העליון רשאי לקבוע בצו את סוגי מסי-המועצה, לרבות מס-גולגולת של המועצה, את הסכומים המאכסימאליים של אותם מסי-מועצה, שמועצה כפרית רשאית להטילם, ואת הפרוצידורה שבהתאם לה אפשר להגיש ערעורים על הטלתם או סכומם של כל מסי-מועצה אלה.
5. סעיף 13 של הפקודה העיקרית יתוקן —
- (א) מתוך שיימחק מסעיף-קטן (1) שבו הביטוי „אותם מסי-מועצה ומסים, לרבות מס-גולגולת", המצוי בו, ויוחלף בביטוי הבא: —
- „אותם מסי-מועצה, לרבות מס-גולגולת של המועצה,"
- (ב) מתוך שיימחק מסעיף-קטן (2) שבו הביטוי „והמסים", המצוי בו, וכן
- (ג) מתוך שיימחק מסעיף-קטן (3) שבו הביטוי „ומסים", המצוי בו.
6. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס אליה — מיד לאחר סעיף 13 שבה — הסעיף הבא, כסעיף 13א: —
- 13א. באישורו של מושל מחוז רשאית מועצה כפרית לתת הנחה מתשלום מס-המועצה, או למחול עליו — בגלל עניות — לכל אדם, החייב בתשלום מס-מועצה כל-שהוא, שהוטל לפי סעיף 13.
7. סעיף 36 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף-קטן (2) שבו ובספרורו מחדש של סעיף-קטן (3) שבו כסעיף-קטן (2).
8. סעיף 39 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיף-קטן (3) שבו.
9. סעיף 46 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיימחק ממנו הביטוי „ומסים", המצוי בו.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

14 במארס, 1947.

פקודת נזיקים אזרחיים (תיקון).

מס' 5 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הנזיקים האזרחיים, 1944.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור: —

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הנזיקים האזרחיים (תיקון), 1947, ותהיה מס' קצר.
- נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת הנזיקים האזרחיים, 1944, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית".

תיקון סעיף 2 ש
הפקודה העיקרית.

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן —

- (א) במחיקת הגדרת המונח „נזק“, המצוייה בו, ובהחלפתה בהגדרה הבאה: —
„נזק“ מובנו אבדן חיים, או אבדן או היזק של כל רכוש, נוחות, רווחה גופנית, שש-טוב או כל אבדן או היזק אחר כיוצא באלה;”;
- (ב) מתוך שיכניסו בו, מיד לאחר הגדרת „מחזיק“, המצוייה בו, את ההגדרה הבאה: —

„משגה“ מובנו פעל כל-שהוא של אדם כל-שהוא, או חדלון אדם כל-שהוא לעשות פעל, או חדלון אדם כל-שהוא להשתמש במאומנות נאותה או לנהוג זהירות נאותה —

- (א) שהוא פעל או משגה המהווה — אם נגרם על-ידי-כך נזק — את הנזיקים האזרחיים הנזכרים בסעיף 50 או 55א, או נזיקים אזרחיים אחרים כל-שהם, שעליהם נקבעה קביעה בפקודה הזאת; או
- (ב) שהוא פעל או חדלון הנזכר בפסקה (א) או (ב) של סעיף-קטן (1) מסעיף 50, ושהוא סיבה, או אחת הסיבות, של נזק שנגרם לעצמו;”.

תיקון סעיף 4 ש
הפקודה העיקרית.

3. סעיף 4 של הפקודה העיקרית יתוקן —

- (א) מתוך שתימחקנה מן התנאי לסעיף-קטן (2) שבו המלים הבאות: —
„בתנאי שמתוך כפיפות להוראות הסעיפים-הקטנים (4) ו-(5) ובלי פגוע בפעולת הוראותיו של סעיף 57,”
ותוחלפנה במלים הבאות: —
„בתנאי כי בלי פגוע בפעולת קביעותיהם של סעיפים-קטנים (4) ו-(5) וסעיף 57;”
- (ב) מתוך שתוכנסנה בסעיף-קטן (3) שבו, מיד לאחר המלה „שגרם“, המצוייה בשורה השנייה של הסעיף-הקטן ההוא, המלים הבאות: —
„כל סוכן שנתמנה על ידו, או.”

תיקון סעיף 44 ש
הפקודה העיקרית.

4. סעיף 44 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתימחקנה מסעיף-קטן (2) שבו המלים הבאות: —

„לצרכי סעיף-קטן זה יהיה פירושו של הביטוי „בא-כוחו של היועץ המשפטי“ כפירוש שניתן לו בפקודת חוק הפרוצידורה (תיקון), 1934.”

הפקעתו של סעיף 50
מז הפקודה העיקרית
והחלפתו בסעיף
אחר.

5. סעיף 50 של הפקודה העיקרית יופקע, ובמקומו יבוא הסעיף הבא: —

50.—(1) רשלנות היא .רשלנות.

- (א) עשיית איזה פעל, שאדם נבון ומיושב בדעתו לא היה עושהו במסיבות הנדונות, או חדלון עשיית איזה פעל, אשר אדם כזה היה עושהו במסיבות הנדונות, או
- (ב) חדלון השתמשות באותה מאומנות או שמירת אותה זהירות, בשעת שימוש במקצוע, מלאכה או משלח-יד, אשר אדם נבון ומיושב בדעתו, המוסמך לשמש באותם מקצוע, מלאכה או משלח-יד, היה משתמש בה או שומר עליה במסיבות הנדונות,

ביחס לאדם אחר, שלו חייב חובה האדם, העושה או חדל מלעשות את הפעל או חדל מלהשתמש באותה מאומנות או מלשמור על אותה זהירות כנ"ל — במסיבות הנדונות — לא לעשות או לחדול מלעשות את הפעל או לא לחדול להשתמש באותה מאומנות או לשמור על אותה זהירות, הכול לפי העניין.

(2) לצרכי סעיף-קטן (1) חייב כל אדם חובה לכל בני אדם, ולבעליו של כל רכוש, שאדם נבון צריך היה לצפות — במסיבות הנדונות — כי הם או הוא עלולים להיות נפגעים — במהלך הדברים הרגיל — בעשייתו או חדלון עשייתו של פעל כל-שהוא, או החדלון מלהשתמש במאומנות נאותה או מלשמור על זהירות נאותה כצפוי בפסקאות (א) ו-(ב) של סעיף-קטן (1):

בתנאי שבעליהם של נכס-דלא-ניידי כל-שהם, או המחזיק בהם, לא יהיו חייבים אותה חובה — בגין מצבם של אותם נכס-דלא-ניידי, או קיומם או תיקון בדקם — לכל בעל-רשיון בלבד, הנמצא הוא עצמו, או שרכושו נמצא, באותם נכס-דלא-ניידי או עליהם, אלא כדי הזהרת אותו בעל-רשיון בלבד מפני כל סכנה נסתרת או סיכון חבוי באותם נכס-דלא-ניידי או עליהם, שאותם ידע אותו בעל, או מחזיק, או שיש להניח בהם כי ידעם.

לצרכי התנאי הזה יהיה מובנו של הביטוי „בעל-רשיון בלבד” אדם כל-שהוא הבא בהיתר לנכס-דלא-ניידי כל-שהם, שלא —

(i) בזיקה אל עסק כל-שהוא, שבו מעוניין המחזיק בנכסים; או

(ii) בשעה שהוא מבצע בהיתר כל חובה ציבורית, בין לפי קביעותיו של חיקוק כל-שהוא ובין בדרך אחרת, וכולל את אורחיו של המחזיק בנכס-דלא-ניידי כל-שהם, שאינם אורחים על-מנת שיקבל הוא תגמול.

(3) כל אדם הגורם ברשלנותו נזק לאדם כל-שהוא מבצע נזיקים אזרחיים.”

6. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנסו בה, מיד לאחר סעיף 55 שבה, שלוש הסעיפים הבאים, כסעיפים 55א, 55ב, ו-55ג שבה כסדרם: —

55א.—(1) היפר חובה שבחוק הוא חדלוננו של אדם כל-

שהוא מלמלא חובה שהטיל עליו חוק כל-שהוא, להבדיל מן הפקודה הזאת, ושהוא חוק שלפי ביאורו הנכון היה מכוון להיות לטובתו או להגנתו של אדם אחר כל-שהוא, הסובל על-ידי כך נזק ממין או טיב הצפויים באותו חוק:

בתנאי כי אותו אדם אחר לא יהיה זכאי — בגלל אותו חדלון כזה — לתקונה כל-שהיא, הנקובה בפקודה הזאת, אם לפי ביאורו הנכון של אותו חוק, היתה כוונתו להוציא תקונה כזאת מכלל אפשרות.

הכנסת סעיפים
חדשים, סעיפים 55א,
55ב ו-55ג בפקודה
העיקרית.

„היפר חובה שבחוק.”